

C. Subramania Bharati born **C. Subramaniyan** 11 December 1882 – 12 September 1921) was an Indian writer, poet, journalist, teacher, Indian independence activist, social reformer and polyglot. He was bestowed the title *Bharati* for his poetry and was a pioneer of modern **Tamil** poetry. He is popularly known by his title *Bharati* or *Bharathiyaar* and also by the other title "Mahakavi Bharati" ("the great poet Bharati"). His works included patriotic songs composed during the **Indian Independence movement**. He fought for the **emancipation of women**, against **child marriage**, vehemently opposed the **caste system**, and stood for reforming society and religion.

அச்சமில்லை அச்சமில்லை – பாரதியார் கவிதை

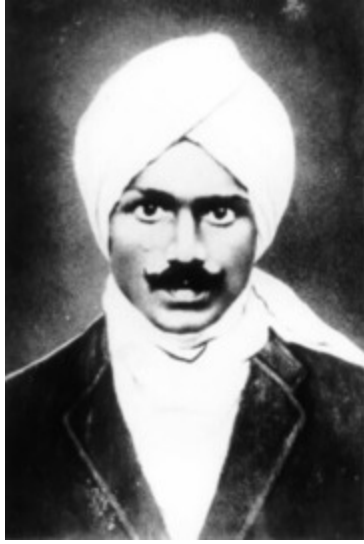
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சகத்து ளோரெலாம் எதிர்த்து நின்ற போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை **அச்சமென்பதில்லையே**
துச்சமாக எண்ணி நம்மைச் தூறுசெய்த போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை பெற்று விட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சைகொண்டே பொருளெலாம் இழந்துவிட்ட போதிலும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

2nd Kavithai:

காலா! உனை நான் சிறு புல்லென மதிக்கிறேன்; என்தன் காலருகே வாடா! சற்றே
உனை மதிக்கிறேன்-அட (காலா) (சரணங்கள்) வேலாயுத விருதினை மனதிற்
பதிக்கிறேன்-நல்ல வேதாந்த முரைத்த ஞானியர் தமை யெண்யித்
துதிக்கிறேன்-ஆதி மூலா **வென்றுகதறிய** யானையையக் காக்கவே-நின்தன்
முதலைக்கு நேர்ந்ததை மறந்தாயோ, கெட்ட மூடனே? அட-(காலா) ஆலால
முண்டவனடி சரணென் றமார்க்கண்டன்-தன தாவி கவரப்போய் நீ பட்ட பாட்டினை
யறிகுவேன்-இங்கு நாலாயிரம் காதம் விட்டகல்! உனை விதிக்கிறேன்-ஹரி
நாராயண னாகநின் முன்னே உதிக்கிறேன்-அட (காலா)*

3rd Kavithai:

மனதிலுறுதி வேண்டும், வாக்கினி லேயினிமை வேண்டும்; நினைவு நல்லது
வேண்டும், நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்; கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்,
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்; தனமும் இன்பமும் வேண்டும், தரணியிலே
பெருமை வேண்டும். கண் திறந்திட வேண்டும், காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்; பெண்
விடுதலை வேண்டும், பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும், மண் பயனுற வேண்டும்,
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்; உண்மை நின்றிட வேண்டும். ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்

தேடிச்சோறு நிதம் தின்று-பல
சின்னஞ்சிறுகதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பலசெயல்கள் செய்து - நரை
கூடிக் கிழப்பருவ மெய்தி- கொடுங்
கூற்றுக் கிரையானப்பின் மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்
வீழ்வே னென்று நினைத்தாயோ?

துன்பம் நேரும்
சமயத்தில்
அதை கண்டு
சிரிக்கப் பழகுங்கள்
அதுவே...
அத்துன்பத்தை
வெட்டும்
வாளாகி விடும்

மகாகவி பாரதியார் கவிதை